

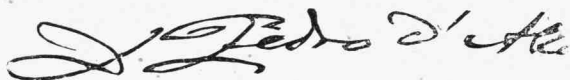
ΓΝΩΜΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ
ΚΑΙ ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ
ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Εἴμεθα εὐτυχεῖς παρέχοντες εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς ἐν τῷ παρόντι τόμῳ λαμπρᾶς ταύτης δημοσιεύσεως ἐξαιρετον ἀνάγνωσμα, ἀποτελοῦν τὸ εὐγενέστερον καὶ ἀληθέστερον Ἐγκόλπιον διὰ πάντα Ἑλλῆνα. Ὁ λόγιος Γάλλος καὶ εὐγενὴς φίλος κ. Λέων Ὀλιβιέρου, ἀνὴρ ποικίλης μορφώσεως, ἱκανῶς δὲ γνωστὸς καὶ εἰς τὸν κόσμον τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, κατέχων βαρῦτιμον Λ ε ὑ κ ω μ α, εἰς τὰς ὥρας ἐσελίδας τοῦ ὁποῖου καὶ τῆ ἡμετέρα μερίμνη εὐηρεστήθησαν νὰ γράψωσιν οἱ διαπρεπέστεροι Ἄνδρες ἐν τοῖς Γράμμασι, τῇ Πολιτικῇ, τῷ Στρατῷ καὶ τῇ Ἐπιστήμῃ τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους, τιμῶν ἐξόχως τὴν ἐν τοῖς Γράμμασι δρᾶσιν τῆς ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ, εὐμενῶς παρεχώρησε πρὸς δημοσίευσιν ἐν αὐτῇ τὰ ἐν αὐτῷ μέχρι σήμερον ἀναγραφέντα σημεῖωματα τὰ τοσοῦτον λαμπρῶς στολιζοντα τὸ ἀληθῶς μοναδικὸν αὐτοῦ Λ ε ὑ κ ω μ α. Ἐν τῷ συνόλῳ ἡ δημοσίευσίς αὕτη, ἀποτελοῦσα τὸ ὠραιότερον Ἑλληνικὸν Λεύκωμα, παρέχουσα δὲ τὴν ἀληθεστέραν ἐκδήλωσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἐπισημοτέρων Ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἡ ὑποτυποῦσα εὐγλωττον ἐν ὀλιγίσταις γραμμαῖς τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἐν πολλοῖς δὲ δι' ὄλως πρωτοτύπων ὠραίων σκέψεων καὶ γνωμῶν ἐξηγουσῶν καὶ τὴν ἀτομικὴν ἰδέαν ἐκάστου, πεποίθαμεν ὅτι θὰ τύχη ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ μελέτης.

Εἰς τοὺς τόμους τοῦ 1887 καὶ 1889 τῆς «Π. Στοᾶς» ἐδημοσιεύθησαν ὀλιγίσται σελίδες ἐκ τῶν Γνωμῶν καὶ Σκέψεων, αἰτινες ἐν τῷ «Λεύκωματι» μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον ἀναγραφῆ. Ἦδη ὅμως, ὅτε πλεῖστα ἔκτοτε νεώτερα, ὅλως ἀνέκδοτα αὐτογραφεα σημεῖωματα ἐκόσμησαν τὸ πολῦτιμον Λεύκωμα τοῦ εὐγενοῦς λογίου Γάλλου, οἱ ἀνωτέρω δὲ τόμοι τοῦ Ἑθνικοῦ Ἡμερολογίου ἐντελῶς ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ ἐξηντημένοι, ἐνομίσαμεν εὐλογον, ἵνα εἰς τὸν παρόντα τόμον τοῦ

1894 συγκεντρώσωμεν ἐν συνόλῳ τὴν ἔξοχον ταύτην δημοσίευσιν, μὴ φεισθέντες δὲ δαπανῶν, παραθέτομεν καὶ πανομοιότυπα τῶν ὑπογραφῶν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Λεϊκώματι εὐγενῶς ἀναγραφάντων διὰ πολυτίμων γραμμῶν τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν ἐτηρήθη ἡ ἐν ταῖς σελίδι τοῦ Λεϊκώματος σειρά ἐκάστου ὀνόματος.

Γηράσκω δ' αἰὴ πολλὰ διδασκόμενος.

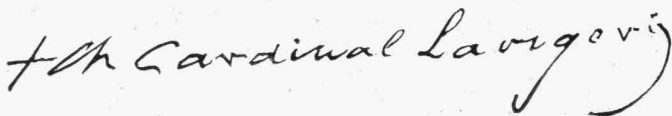
ἡ Α. Μ. Δὸν Πέτρος (Dom Petro)

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω

Καρδινάλιος Δὸν Πίτρα (Dom Pitra)

Ποίει ἃ κρίνεις εἶναι καλά, κἄν ποιῶν μέλλῃς ἀδοξήσῃσιν.

Καρδινάλιος Λαβιζερῆ (Lavigerie)

Τὸ κάλλος ἐστὶν ὀλιγοχρόνιον εὐτύχημα, ἀπαράμουνον ἀγαθόν, ἄνθος μαραινόμενον, ὀλιγοχρόνιος τυραννίς, σιωπῶσα ἀπάτη.

Ὁ μαρκίων Σαιντ - Ίλαίρ (Mis de Sueux de Saint-Hilaire)

Ἡ τελεία Ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης

Κωνσταντῖνος Κανάρης

Φρόνησιν ἐν πᾶσι τὰ πάντα δεῖ κυβερνᾶν.

Ζ. Γ. Βούλγαρης

Δημήτριος Γ. Βούλγαρης

Ὁ μετὰ θάρρους ἐπιμένων νικᾷ.

Ὁ Μετριοπάθεος

Ἀλέξανδρος Κομμουνδοῦρας

Ἡ μετριοπάθεια εἶναι μεγίστη ἀρετὴ τῶν πολιτευομένων.

Θρασύβουλος Α. Ζαίμης

Θρασύβουλος Α. Ζαίμης

Καιρὸν γνῶθι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1886.

Θεόδωρος Δηλιγιάννης

Θεόδωρος Δηλιγιάννης

Ἡ συνετὴ ἐλευθερία, εἶναι Ἴσχυς καὶ εὐδαι-
μονία τῶν Λαῶν..

Β. Καλλιπρονάς

Δημήτριος Καλλιπρονάς

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ἰουνίου 1877.

Εμμανουὴλ Κόκκινος

Ἐμμανουὴλ Κόκκινος

Εὐτυχὴς ὁ ζῶν ἐν κοινωνίᾳ παρ' ἣ τὸ ἀγα-
θὸν τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον καθοδηγεῖ τῶν διευ-
θυνόντων αὐτὴν τὰς πράξεις καὶ τὰ βουλευμάτα·
ἀλλ' εὐτυχέστερος ὁ μετ' ἀνθρώπων ἀναστρε-
φόμενος, ἐλάχιστα μὲν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
φύσεως αὐτῶν ζητούντων, πλείστα δὲ ἐργῶ
ἀγαθὰ καλὰ καὶ δίκαια πραττόντων, τῆς ὀρθο-
δοξίας πολὺ τὴν ὀρθοπραξίαν προαιρουμένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1886.

Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης

Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης

...Τὰ νέφη διαδέχεται τῶν Γερμανῶν αἰθρία·
Ἡ νύξ των φεύγει, κ' ἔρχεται τὸ φῶς καὶ ἡ Γαλλία!

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1886.

Ἀχιλλεὺς Παράσχος

Ἀχιλλεὺς Παράσχος

Οὔτε πίστις ἄνευ λόγου οὔτε λόγος ἄνευ πί-
στεως.

Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένιος

Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένιος

Ἐν φαύλῃ πολιτείᾳ τοὺς χριστοὺς ὡς ἀχρῆ-
στους ἔχουσιν.

Ἀθήνησι τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 1885.

Νικόλαος Σαρτόπουλος

Νικόλαος Σαρτόπουλος

Ἡ Ἑλλάς, ἡρώων μήτηρ καὶ πατρὶς ἀνδρῶν μεγάλων,
ἔχει, συγγενῶν τὸ πνεῦμα, τὴν συμπάθειαν τῶν Γάλλων.

Ἐν Βερολίνῳ, τῇ 4)16 8βρίου 1886.

Ἀ. Π. Παγκαθῆς

Ἀλέξανδρος Π. Παγκαθῆς

Ἡ τῶν γεγενημένων πράξεων μνήμη τῆς περὶ
τῶν μελλόντων εὐβουλίας γίνετο παράδειγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Μαρτίου 1886.

Ι. Αἰφύδου

Ἰωάννης Σούτσος

Οὐκ ἐστὶν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς
ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις 15 Ἀπριλίου 1886

Καλλιγᾶς

Παῦλος Καλλιγᾶς

Ὅπότε ἀρχόμεθα ζῆν, τότε ἀποθνήσκομεν.

Βασιλείου

Βασίλειος Οἰκονομίδης

Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τό δ', ἐπεὶ φανῆ,
βῆναι κείθεν ὅθεν περ ἵκει
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.

Ἐν Ἀθήναις 28 Αὐγούστου 1886

Ροίδης

Ἐμμανουὴλ Ροίδης

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ἐφήμερος, βάσις
δ' αὐτῆς κυρία ἢ ἄγνοια τοῦ μέλλοντος.

Ἀθῆναι 1 (11). 87.

Θεοφάνης

Δημήτριος Βικέλας

Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

Ἐν Ἀθήναις, 24 Μαΐου 1886

Δ. Αναστάσιος

Ἀναστάσιος Βυζάντιος

Ἀγαθῆς καὶ ἀσφαλοῦς πολιτείας δεῖγμα εἶναι
ἡ Δικαιοσύνη, τῶν δὲ χρηστῶν τὸ πρὸς τοὺς
Νόμους Σέβας.

Τῆ 3ῃ Ἀπριλίου 1886.

Δημήτριος Βάλδης

Δημήτριος Βάλδης

Ἐρδ' Ἀγαθόν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7ῃ Μαΐου 1886.

Ἀνδρέας Συγγρός

Ἀνδρέας Συγγρός

Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ἐγκεῖται
τῇ φύσει αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις 29 Μαΐου 1886.

Διονύσιος Λάττας

Διονύσιος Λάττας — Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου

Τὰ Ἔθνη δημιουργοῦσι τὴν Ἱστορίαν, οὐχὶ ἡ
Ἱστορία τὰ Ἔθνη. Συντελεῖ ὅμως πάντοτε εἰς
τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ἐπίρρωσιν καὶ ἐνίοτε εἰς τὴν
ἐκπλήρωσιν τῶν τιμιωτάτων αὐτῶν πόθων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1886.

Κωνσταντῖνος Παπαρρηγόπουλος

Κωνσταντῖνος Παπαρρηγόπουλος

«Νᾶφε, καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν.»

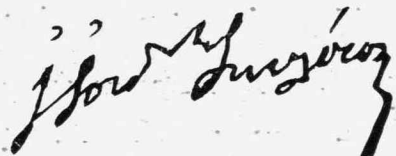
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1889.

Ἄγγελος Βλάχος

Ἄγγελος Βλάχος

Τιμὴν, οὐχὶ τιμὰς.

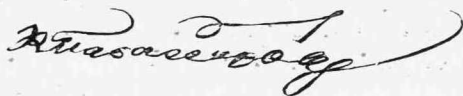
Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Σεπτέμβριον 1886.

Ἰωάννης Ἰσιδωρίδης Σκουλίσης

Ὁ λόγος κοτορθοῖ τὸ πᾶν, οὐχὶ δὲ οἱ λόγοι.

Ἐν Ἀθήναις, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1886.

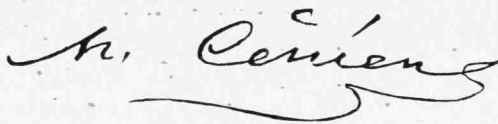

Πέτρος Παπαρρήγόπουλος

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ
τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα ἰχθυὸς
ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

(Ἐκ τοῦ Παύλου πρὸς Κορινθίους)

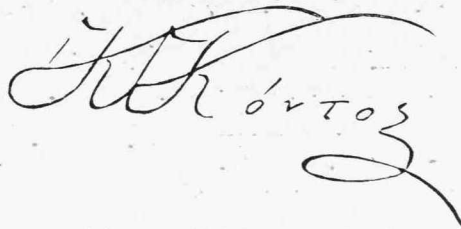
Ἀθῆναι, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1886.

Μάρκος Πενιέρης

Ὡς χάριεν ἔσθ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ὀκτωβρίου 1886.

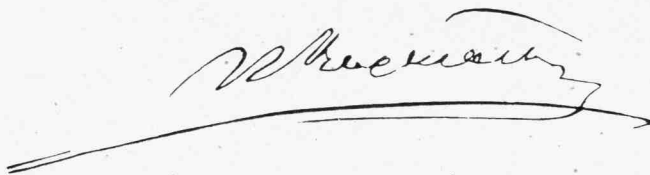
Κωνσταντῖνος Κόντος

Ἄνδρὸς χαρακτῆρ ἕκ λόγου γνωρίζεται.
Ἀθῆναι τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1887.

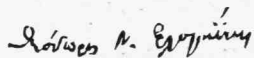
Κωνσταντῖνος Ν. Κωστῆς

Ἔργασθῶμεν, καὶ πάλιν ἐργασθῶμεν!

Πάνος Κορωναιὸς (ἀντιστράτηγος)

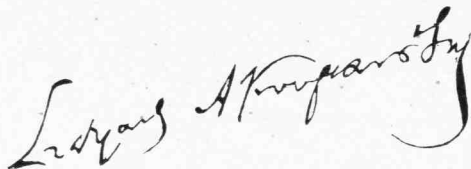
Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μαρτύ-
ριον φαυλότητος καὶ οὐχὶ διανοητικῆς ὑπεροχῆς.

Θεόδωρος Ν. Φλογαίτης

«Ζῆνα,
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώ-
σαντα, τὸν πάθει μάθον
θέντα κυρίως ἔχειν.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1887.

Στέφανος Κουμανούδης

Τὸ δίκαιόν ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου.

Ν. Δαμασκηνός

Νικόλαος Δαμασκηνός

Ἄληθης πατριωτισμός, εἶναι ἡ ἀσφαλὴς ὁδὸς
πρὸς Πρόοδον, Δόξαν, Ἴσχυν ἐνὸς Ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7^{ην} Μαΐου 1888.

Μ. Κ. Κανάρης

Μιλτιάδης Κ. Κανάρης (ἀντιναύαρχος)

Ἐκ τῶν πόνων τοι τάγαθ' αὐξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἠδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία.
οὔτ' οἶκον οὔτε βίον οὐδὲν ὠφελεῖ.

Ἀθήνησιν, 16^η Δεκεμβρίου, 1888.

Ἐρρίκος Σχλιέμαν

Ἐρρίκος Σχλιέμαν

Ἐὰν ἐκ τῶν πολλῶν περιπετειῶν τρικυμώδους
βίου κατορθώσης νὰ γίνῃς ὁ ἦρωα τῆς λύπης
καὶ τῶν πικριῶν, τότε μόνον γίνεσαι ἀληθὴς φι-
λόσοφος ὀρθῶς δυνάμενος νὰ διαγνώσῃς καὶ κρί-
νῃς τοὺς ἄλλους.

Ἀθήναι 21 Φεβρουαρίου 1888.

Στέφανος Ξένος

Στέφανος Ξένος

Αἰὲν ἀληθεύειν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαρτίου 1888.

Α. Α. Κομνός

Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος

Ἡ Ἁγία Σοφία εἶναι ἡ ἔσθια καὶ ἡ καρδιά τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ ἄνευ αὐτῆς οἱ Ἕλληνες θὰ ἦναι πάντοτε ὡς ἐξόριστοι ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι. 1888.

Ἀλέξανδρος Τ. Πασπάτης

Ἀλέξανδρος Τ. Πασπάτης

Πολιτισμός = Κοσμοπολιτισμός.
Ἑλληνισμός : Κοσμοπολιτισμός ἐν τῇ ἀποκα-
ταστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17ῃ Ἰουνίου 1888.

Μελετίου

Λεωνίδας Μελετόπουλος

Οὐδὲν εὐκολώτερον τοῦ ἀντιπολιτεύεσθαι, καὶ μάλιστα διὰ τοῦ Τύπου ἀλλὰ δυσκολώτατον τὸ εὐσυνειδήτως καὶ ἐπωφελῶς πολιτεύεσθαι. Ἀτελής δὲ ὁ περὶ τῶν κοινῶν κρίνων καὶ τῶνδιο-
κούντων τιμητῆς προβαίνων ὁ μὴ ἐπὶ καιρὸν
τινὰ πρότερον διαχειρισάμενος δημοσίαν Ἀρχήν.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1888.

Τιμολέων Ι. Φιλήμων

Τιμολέων Ι. Φιλήμων

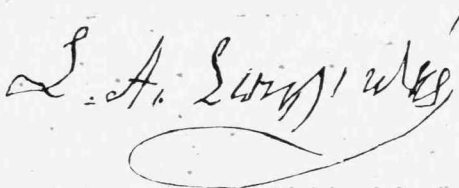
Αἱ εὐγενέσταται τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκμηδενίζονται ἐν τῇ κοινωνικῇ ἐνεργείᾳ.
 ἐλλείποντος ἠθικοῦ παρ' αὐτῷ χαρακτῆρος.

Ἐν Ἀθήναις, κατ' Αὐγούστον τοῦ 1888.

Νεοκλῆς Καζάντζης

Τὸ δι' ὀλίγον γινόμενον ἐτήρησα ἐν τῷ βίῳ
 ὡς ὄρον, καὶ ἐν πολλοῖς ἐπέτυχα. 1888.

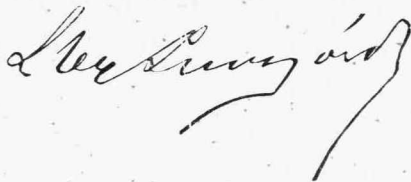
Σπυρίδων Α. Σπηλιωτάκης

Ἄν ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία σκοπὸς τῆς πολι-
 τείας, ἢ πολιτικὴ ἐλευθερία λόγον ὑπάρξεως ἔχει
 ὑπηρετοῦσα ὡς μέσον τὸν σκοπόν.

Στέφανος Στράτις

Ἄφες λέγειν, ποιεῖν δ' ὀ,τι χρῆ.
 Νοεμβρίῳ, 1888.

Στέφανος Σκουλούδης

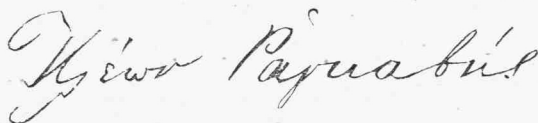
Ἀνεπάγγελτα πράττε. 1888.

Στέφανος Ν. Δραγούμης

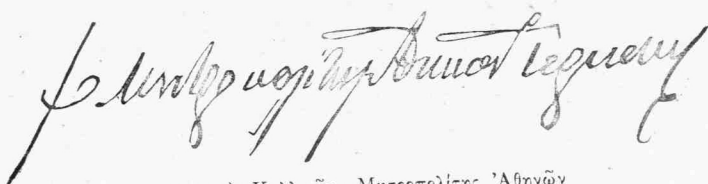
Ἐλπίς, ἐσχάτη τῶν Θεῶν, σὺ μόνη ἀπομένεις
ἐντὸς καρδίας, λέγουσι, προῶρος τεθραυσμένης.
Ἄλλ' ἀπατώνται σύντροφος ἀκμάζει τῆς ἐλπίδος,
καὶ ὡς αὐτὴ ἀθάνατος, ὁ ἔρως τῆς Πατρίδος!

Σοφία, Νοέμβριος, 1888.

Κλέων Παργαβῆς

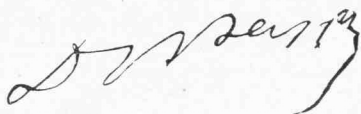
Ἄ μὴ δεῖ ποεῖν, μὴδὲ ὑπονοοῖ ποιεῖν.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1893.

Γερμανὸς Καλλιγᾶς—Μητροπολίτης Ἀθηνῶν

Εἰ γὰρ καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδους, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
(Ἡσίοδου ἀπόφθεγμα)

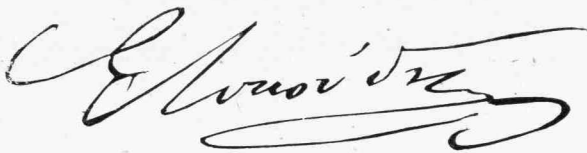
Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1893.

Δημήτριος Γ. Πάλλης

Ἄπο οὐδεμιᾶς γλώσσης ἔλλειπει λέξις παραστατικὴ τῆς ἐννοίας τῆς εὐγνωμοσύνης. Καὶ ὅμως ἡ εὐεργεσία, ὅταν μάλιστα ἦ μεγάλη καὶ ἔξοχος, δημιουργεῖ παρὰ τῶ εὐεργετουμένῳ οὕτω σαφῆ τὴν συνειδήσιν τῆς ἐκ τῆς μεγάλης ὀφειλῆς ὑποτελείας, ὥστε ἡ ἀχαριστία ἐπέρχεται, ὡς φυσικὴ ἀντίδρασις τοῦ καμφθέντος ἐγωΐσμου. Δὲν εἶναι δὲ οἱ χειρότεροι οἱ ἀπλῶς ἐπιλήσιμονες τῆς χάριτος, οὔτε δυστυχῶς οἱ περισσότεροι. Διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἡ ἐκ τῆς πρὸς τὸν εὐεργέτην ὀφειλῆς ταπείνωσις δημιουργεῖ ὀργανικὴν ἐχθρότητα τοῦ εὐεργετουμένου καὶ ἀκατάσχετον τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀποδῶσαι αὐτῷ βλάβην ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας. Οὕτω τοὺς μᾶλλον ἀμειλίκτους ἐχθροὺς προσπορίζει ἡμῖν ἡ εὐεργεσία. Ὁ ἀγνώμων ὁ εἰπὼν, ὅτι ἡ ἀγνωμοσύνη εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς καρδίας, ὑπεραπελογεῖτο οὐ μόνον ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς βδελυρᾶς ἀνθρωπίνης φύσεως καθόλου.

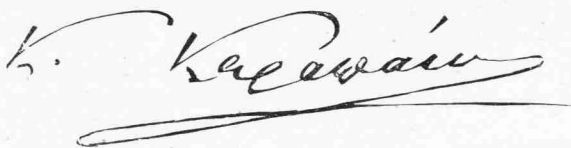
Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1893.

Ἐμμανουὴλ Λουκούδης

Μηδὲν ἄγαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου 1893.

Κωνσταντῖνος Καραπάνος

Εἰς ἀρχὴν κατασταθεῖς, μηδενὶ χρῶ πονηρῷ
 πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη,
 σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1893.

Κων. Κωνσταντῆ

Κωνσταντῆος Κωνσταντόπουλος

O Dieu ? la Grèce libre dans ses jours glorieux,
 N' adorait pas ta parole éternelle ;
 Chrétienne, elle est en fers, elle invoque les cieux ?
 Grand Dieu ? seul vrai Dieu ? tu feras moins pour
 Que Jupiter et ses faux Dieux ? ... | elle

(Casimir Delavigne)

ὦ! ἔλευθέρα ἡ Ἑλλάς, Θεέ, κ' ἐν χρόνοις κλέους,
 Τὸν λόγον σου τὸν ἀναρχὸν οὐδόλως προσεκύνει
 Νῦν ἐν δεσμοῖς Χριστιανή, σ' ἐπικαλεῖτ' ἐκεῖνη !
 Μόνε Θεέ ἀληθινέ, ὁ ρίψας ψευδοθέους,
 Σὺ θέλεις ὀλιγώτερον φανῆ αὐτῆς προστάτης
 Ἦ ἴσον ἄλλοτε ὁ Ζεὺς καὶ τ' ἄλλα εἰδωλά της ; ...

Φεβρουάριος 1893.

Φίλιππος Α. Οἰκονομίδης

Φίλιππος Α. Οἰκονομίδης

ΣΗΜ. ὦ! Χριστιανὴ Εὐρώπη, τῆς Ἑλλάδος πῶς τὸ πλεῖστον
 Ὑπὸ τὸν ζυγὸν βαρβάρων ἐτι κύπτει ἀντιχριστῶν ;
 Πῶς, πῶς σὺ, ἡ τῆς παιδείας παρ' αὐτῆς τὸ φῶς λαβοῦσα,
 Εἰς τὰ σκότῃ τῆς δουλείας νῦν τὴν παροῦσας λιποῦσα ;
 Ἔως πότε ἐπιτρέπεις Μωαμεθανῶν ἀλύσει
 Ἦ Ἑλλάς νὰ φέρῃ, φίλη καὶ χριστιανὴ ἐπίσης ;
 Φ. Α. Οἰ.

Ἄνευ φιλοπονίας, οἰκονομίας καὶ καλῆς πί-
στεως οὐδεμία πρόοδος ἐφικτή.

27 Φεβρουαρίου 1893.

Σ. Σωτηρόπουλος

Σωτήριος Σωτηρόπουλος

«Ἐχει τι πικρὸν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος. ἐπει-
δὴν τις ἀκράτῳ παρρησίᾳ χρώμενος μεγάλην
προσδοκίαν ἀφαιρῆται, τὰ δὲ προσπνῆ καὶ ψευ-
δῆ πείθῃ τοὺς ἀκούοντας».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3-Μαρτίου 1893.

Λ. Δεληγιώργης

Λεωνίδα Δεληγιώργης

Ἐκ σουτοῦ ἀντλεῖ τὴν δύναμιν πρὸς τὸν ἀ-
γῶνα τῆς ζωῆς.

Ἀθῆναι 12 Μαρτίου 1893.

Ἡλίας Ποταμιάνος

Ἡλίας Ποταμιάνος

«Τῆς ἀρετῆς ἰδρῶτα Θεοὶ προπάροισθεν ἔθηκαν».

(Ἡσίοδος)

14 Μαρτίου 1893.

Σπυρίδων Π. Λάμπρος

Σπυρίδων Π. Λάμπρος

Ἀρχικῆς ἐγένου φύσεως, ἄνθρωπε. Ἄρχειν
ὀφείλεις, μάλιστα τῶν ἐν σοὶ παθῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1893.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Π. Πατρῶν
Νικηφόρος (Καλογεράς)

Νικηφόρος Καλογεράς
(Πρώην Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν).

Καθ' δύναμιν Ἐρδεῖν, 1893

Κωνσταντῖνος Δηλιγιάννης

Κωνσταντῖνος Δηλιγιάννης

Τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος εἶναι τὸ σέμνωμα τῶν
λαῶν τῆς Ἑλληνορωμαϊκῆς φυλῆς. Τὸν λαὸν
τοῦτον θαυμάζω, ὅτι ἐν ταῖς δυστυχίαις δὲν
ἀποβάλλει, ἀλλὰ προσκτάται δυνάμεις. Ἐχει τὴν
φιλοπατριάν τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τὴν
ἀνδρείαν τῶν Ῥωμαίων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1893.

Γ. Μιστριώτης

Γεώργιος Μιστριώτης

Ἐκεῖνος ἔχει συνείδησιν τῆς ἑαυτοῦ ἀποστο-
λῆς καὶ ἐργάζεται πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς καὶ
βαίνει εἰς τὴν πρόοδον, ὅστις ἐξετάζει καὶ ἐρευνᾷ
τὰ τῶν δεόντων δὲν ἐτελέσθη.

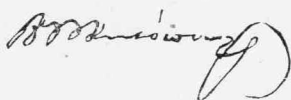
Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1893.

Γεώργιος Καραμήτσας

Γεώργιος Καραμήτσας

Μόνος ἐν ἀνθρώποις πλούσιος ὁ αὐτάρκης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1893.

Ἀνάργυρος Σιμόπουλος

Ποσάκις τὸ πόρρωθεν φαινόμενον καλὸν καὶ ἀληθές, εὐρίσκομεν ἐκ τοῦ πλησίον διὰ τῆς ἐγγυτέρας καὶ ἐνδοτέρας ἐξετάσεως πάντη διάφορον. Τὴν ἀλήθειαν διαβλέπομεν ὀψέ. Ὅπως δὲ γνωσθῆ τοιαύτη διέρχεται διὰ τῆς πλάνης.

Ἐν Ἀθήναις 15 Ἀπριλίου 1893.

Σπυρίδων Μαγγίνας

Ἐν ταῖς διεφθαρμέναις κοινωνίαις μέγας νομίζεται παρὰ τοῦ πολλοῦ λαοῦ ὁ κατὰ δύναμιν καὶ ἀξίωμα τυγχάνων τοιοῦτος. Τοῦναντίον δὲ ἐν ταῖς εὐήμερούσαις καὶ χρησταῖς κοινωνίαις διαφερόντως τιμᾶται ὁ ἐνασκῶν τὴν ἀρετὴν κυβερνήτης. Ὑψίστη δὲ ἀπόλαυσις πολλῶ ἀνωτέρα τῆς ματαιότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ὅσα παρέχει τοῖς κρατοῦσιν ἢ ἀρχή, εἶναι τῆς συνειδήσεως ἡ γαλήνη. Ἐὰν μετὰ μακρὸν πολιτικὸν στάδιον ὁ κυβερνήτης χώρας τινος οὐδένα ἔχει ἔλεγχον συνειδήσεως, ἐὰν οὐ μόνον διέπραξεν ὅ,τι ἀγαθὸν ἠδύνατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιμελῶς ἀπέσχε παντὸς κακοῦ. οὗτος ἐστὶ τὸ πρότυπον χρηστοῦ κυβερνήτου. Διότι πολλοὶ μὲν εἶναι οἱ τὸ ἀγαθὸν ἐργαζόμενοι πολιτικοὶ ἄνδρες, διότι βλέπουσιν αὐτὸ συντελοῦν εἰς πολιτικὴν

αὐτῶν ἐπικράτησιν, ὀλίγιστοι ὅμως φεῦ! οἱ τοῦ
κακοῦ ἀπέχοντες, ἐὰν βλέπωσιν ὅτι δύνανται
ν' ἀρυσθῶσιν ἐξ αὐτοῦ πολιτικὴν δύναμιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1893.

Καρολάο Δ. Μελετόπουλος

Καρολάος Δ. Μελετόπουλος.

«Οὐδέποτε δεῖ πρὸς τὸ παρὸν μόνον, ἐτι δὲ
μᾶλλον πρὸς τὸ μέλλον ἀποβλέπειν αἰεὶ τοὺς
ὀρθῶς βουλευομένους».

Ἀθήνησι τῇ 10 Μαΐου 1893.

Μομφερράτος

Ἀντώνιος Μομφερράτος

Ἡ πρόοδος τοῦ κόσμου ὀφείλεται εἰς ὀλίγους
προνομιούχους λαοὺς! Ὁ πεπολιτισμένος κό-
σμος ὀφείλει εἰς τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν τὴν ἀληθῆ
θρησκείαν, τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς βᾶ-
σεις τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέ-
χνης, εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ἀρίστους νόμους, εἰς
τὴν Ἰταλίαν τὴν ἀναγέννησιν, εἰς τὴν Γαλλίαν
τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν
τὴν νεωτέραν φιλοσοφίαν.

28 Μαΐου 1893.

Ἰ. Α. Διομήδης Κυριακός

Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακός

Αἱ μόναι παρήγοροι ἀναμνήσεις περὶ τὰς δυσμάς τοῦ βίου εἶνε ὅ,τι ἐμάθομεν, καὶ ὅ,τι ἀθούτως καλὸν ἐπράξαμεν

Ἐν Ἀθήναις 1 Ἰουνίου 1893.

Γ. Τυπάλδος Κοζάνης

Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάνης

Πράττε καὶ σίγα·
προτιμότερον νὰ εὐρεθῆς κεκρυμμένος θησαυρός, παρὰ ν' ἀκούσῃς «ἄνθρακες ὁ θησαυρός».

Ἐν Ἀθήναις 3 Ἰουνίου 1893.

Ἰ. Πανταζίδης

Ἰωάννης Πανταζίδης

Οὐδεμία ἡδονὴ ἀγιωτέρα σταθερωτέρα καὶ ἡδυντέρα ὑπάρχει τῆς εὐπορίας· διὰ ταύτης ὁ θνητὸς κοινωνῶς γίνεται τῶν θείων προσόντων καὶ προοδοποιεῖται αὐτῷ ἢ τοῦ μέλλοντος ἀθανασία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1893.

Καλλιόπης Α. Κεχαγιᾶ

Καλλιόπη Α. Κεχαγιᾶ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κοινῶν καλῶν πρέπει νὰ
ἦναι ἠνωμένη ἡ φρόνησις μὲ τὴν δύναμιν.

Ἀθῆναι 27 Ἰουνίου 1893.

Βασιλείου Σαπουντζάκης

Βασίλειος Σαπουντζάκης (Ἀντιστράτηγος)

Ἄριστος Νομοθέτης ἐστίν, οὐχὶ ὁ συνθέτων
ἀπολύτως ἀρίστους νόμους, ἀλλ' ὁ τοὺς ἀρμό-
ζοντας εἰς ἐκάστην ἐπικράτειαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1893.

Κωνσταντῖνος Σημαντήρας

Κωνσταντῖνος Σημαντήρας (Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου)

Δίκαια δράσας σύμμαχον ἔξεις Θεόν.

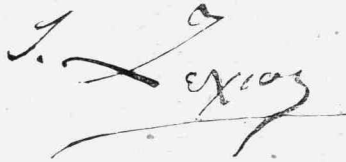
7 Ἰουλίου 1893.

Δημήτριος Κορομηλάς

Δημήτριος Κορομηλάς

Ἡ ἀλήθεια βασιλεύει, τὸν κόσμον ὅμως τὸ
 ψεῦδος κυβερνᾷ.

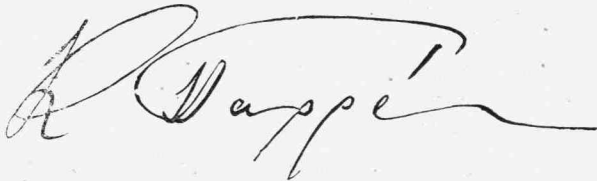
28 Ἰουλίου 1893.

Ἰωάννης Ζωχιός

Ἡ γυνὴ χειραφετεῖται διὰ τῆς ἐργασίας.

1 Αὐγούστου 1893.

Καλλιρρόη Παρρέν

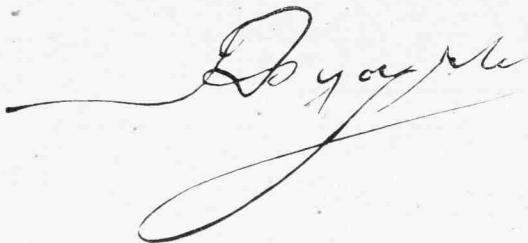
ΠΛΑΤΩΝΟΣ

(Ἐκ τῆς ἀπολογίας τοῦ Σωκράτους).

«Οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνθρώπων σωθήσεται,
 »πλήθει γνησίως ἐναντιούμενος, καὶ διακωλύων
 »πολλὰ ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῆ πόλει γίγνεσθαι·
 »Ἄλλ' ἀναγκαῖον ἔστι τὸν τῷ ὄντι μαχόμενον ὑπὲρ
 »τοῦ δικαίου, καὶ εἰ μέλλει ὀλίγον χρόνον σωθή-
 »σεσθαι, ἰδιωτεύειν, ἀλλῆ μὴ δημοσιεύειν».

Ἐκ τῆς Καλλιθέας (Ἀθηνῶν)

Τῆ 12 Αὐγούστου 1893.

Γεώργιος Φιλάρετος

Ἡ ἀληθὴς θρησκεία ὑψοῖ τὴν ψυχὴν, καθα-
ρίζει τὴν καρδίαν, ἐξευγενίζει τὸ πνεῦμα καὶ πα-
ρηγορεῖ ἡμᾶς.

21 Αὐγούστου 1893.

Εὐγένιος Δεπάστας

Εὐγένιος Δεπάστας (Ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος)

Κρέσσων οἰκτιρῶν φθόνος.

Ἡλίας Φ. Κανελλόπουλος

Ἡλίας Φ. Κανελλόπουλος

Μέγα κτῆμα τὸ ἐπίστασθαι τὴν Ἑλληνίδα φωνήν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Αὐγούστου 1893.

Βλάδαν Γεώργεβιτς

Βλάδαν Γεώργεβιτς (Πρέσβης τῆς Σερβίας)

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

Ὡς τὴν λείαν ὄψιν ἀκυμάντου πόντου ταράσ-
σει αἴφνης δεινὴ πνεύματος ριπὴ καὶ φρίσσουσαι
ἀπλοῦνται τῶν κόλπων τοῦ αἰ πτυχαὶ καὶ ἀγρίου
οἰδματος ὀλοκοὶ πλῆττουσι τὰ λευκά τοῦ στέρνα
καὶ τὰ πλευρὰ τῆς ἐλάτης καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ
πρὸ μικροῦ εὐθύμως ἄδοντος ναυδάτου, οὕτω
καὶ τὴν γῆν ἡμῶν πλῆττει αἴφνης ὁ ἄγριος δαί-
μων τοῦ ἐν τοῖς στέργοις αὐτῆς φωλεύοντος

πυρός. Ἐως χθές τὸ θεῖον πῦρ ἐν φιλότῳ ἔσειε τὸν χρυσοῦν ὄλβον τὸν ἀπλούμενον ἐπὶ τῶν χλοερῶν φύλλων τῆς εὐκλῆματούσης ἀμπέλου καὶ ἔστεφε τὴν οὐρανίαν εἰρήνην, ἥτις ἔλαμπεν ἐπὶ τῶν θαλερῶν τῆς ἐλαίας κλώνων καὶ ἐθώπευε λιπὸν βαθύγλυκὰ λικνιζόμενον ὑπὸ τῶν ἐλαφρῶν τοῦ Ζεφύρου πνοῶν, ἐπὶ τῶν μπτρικών τῆς γῆς κόλπων. Ἀλλ' αἴφνης δεινὸν τὸ πῦρ ἐμυκίθη· ὁ φοβερός ἐν τοῖς σπλαγγχοῖς τῆς γῆς δεσμώτης ἠθέλησε νὰ λύσῃ καὶ ἔλυσε τὰ δεσμά του ἐπὶ μίαν μόνην στιγμὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ μῆ καὶ μόνη στιγμῇ κατέσβεσε τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἐστίας τὸ παρήγορον θάλπος, καὶ ὡς ξηρὸν χόρτον ἐλίμμισεν εἰς τοὺς ἀνέμους τὰς γλυκείας φωλεὰς μας καὶ κατέρριψεν ἐπὶ τῶν συντετριμμένων ἡμῶν ὀστῶν τὴν στέγην, τὴν στέγην, τὴν στέγην!

Τὸ πᾶν ἐρείπια! Ἐν μόνον δὲν εἶναι ἐρείπιον. **Ἡ Ἑλληνικὴ καρδιά.** Τὰ κατακερματισθέντα γῆνα καὶ φθαρτὰ μέλη δὲν τὰ ἐκρυψεν ὑπὸ τὴν μαύρην γῆν, μόνη ἢ χεὶρ ἐνὸς πατρὸς ἢ μᾶς μητρὸς ἢ ἐνὸς ἀδελφοῦ, ἀλλὰ συμπάντων τῶν Ἑλλήνων, συμπάντων τῶν ἀδελφῶν. Ἴδου ἐν τῇ στυγνῇ συμφορᾷ, τῇ ἀτέρμονι πικρία καὶ τῷ ἀλήκτῳ πένθει, ὑψίστη, οὐρανία εὐτυχία! Αὐτὸ τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἔσεισεν οὕτω δεινῶς τοὺς γλυκεῖς τῆς γῆς ἡμῶν κόλπους καὶ τὰς γλυκείας ἡμῶν φωλεὰς κατέρριψεν, ἔσεισε συγχρόνως καὶ τὰ στήθη ἡμῶν δι' ἱεροῦ παλμοῦ, καὶ ἡ καρδιά ἡμῶν ἐξ ἀρρήτου, μυστηριώδους εὐτυχίας πάλλει, πάλλει, πάλλει! Ὑπὸ τὸν θεῖον αὐτὸν παλμὸν κάμπτουσι πενθοῦντες ἀδελφοὶ τὸ γόνυ ἐν προσευχῇ ἐνώπιον τοῦ Ἀνάρχου καὶ θαλερὸν καταλείβουσι δάκρυ βλέποντες ἐν ταῖς φαιναῖς δίου ἀστέρος πτυχαῖς πᾶν ὃ, τι ἐπὶ γῆς ἐλάτρευον,

πάν ὅτι σκληρῶς ἀπόλεσαν. Ὑπὸ τὸν θεῖον τοῦτον παλμὸν αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸν ἀδαμάντινον θώρακα, ὃν χεῖρ ἀόρατος ἐνεδύσατο ἡμᾶς καὶ βλέπομεν ζώνην μακρὰν χαλυβδίνου τείχους περὶ ἡμᾶς καὶ εὐλογοῦμεν τὸν Πατέρα τῶν ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων, ὅτι τὰ λίθινα ὕψη τῶν ὀρόφων ἡμῶν διέερρηξε καὶ ἐσκόρπισεν ἀλλ' ἤνωσεν ἐν Ἱερῷ δέσμῃ καὶ νύξινε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1893.

Σεραφείμ Παρασκευαΐδης

Φιλοπόιμην Παρασκευαΐδης

Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω

Δημήτριος

Δημήτριος Σεμιτέλος

Οὐχ ὁ πλουτῶν, ἀλλ' ὁ μὴ χρῆζων πλούτου μακάριος.

Ἀθήναι Σεπτέμβριος 1893.

Μιχαὴλ Μελάς

Μιχαὴλ Μελάς

Κόρη τῆς Γῆς καὶ τ' Οὐρανοῦ ποῦ ἐδῶ στον Ἑλικῶνα
Ἡ Ἑλλάς πρωτοπροσκύνησε, σεβάσμα Μοῦσα, εἰκόνα

Τοῦ Ἀπείρου, ἐκ τῶν γονέων σου πῆδ τέλεια τὸ ζευγάρι,
 ὦ Μοῦσα, θεία στὴ δύναμη κι' ἀνθρώπινη στὴ χάρι!
 Σεπτέμβριος 1898.

Κωστῆ Παλαμᾶς

Κωστῆς Παλαμᾶς

Πίσω ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα, κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, στὸ πλεβρὸ τοῦ βουνοῦ, εἶναι κάτι πρόστυχα φτωχὰ σπιτάκια. Μ' ἀρέσει νὰ τὰ βλέπω. Λὲς πῶς λίγο λίγο ἀνεβαίνουν. Ἔτσι μοῦ φαίνεται πῶς κ' ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ καμμιὰ μέρα μοναχὴ της θὰ πάη ἴσια μ' ἀπάνω.

Ψυχάρης

Ἰωάννης Ψυχάρης

Ὁ μετ' ἀποφάσεως ριπτόμενος κατὰ τοῦ κινδύνου δοξάζεται.

18 Ὀκτωβρίου 1893.

Κωνσταντῖνος Α. Κουμουνοῦρος

Κωνσταντῖνος Α. Κουμουνοῦρος

Ἀναποφεύκτως ἀδοξοῦσιν οἱ Λαοί, οἱ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν ὀλιγορῶντες, μοναρχικωτέρα δέ πως διαθέσει αὐτὰς θύοντες. Μελετῶν τὰ Πολιτεύματα καθ' ἑαυτὰ τε καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῶν Λαῶν, οὐδέποτε μετνημελίθην, οὐδὲ μεταμεληθήσομαι, λατρεύσας μὲν πάντοτε ἐκ τῶν πολιτευμάτων τὰ φιλελευθερώτερα, τοῖς δὲ μὴ τοιοῦτοις ἀνεנדότως

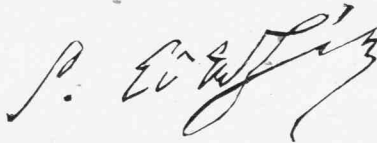
ἀντιτασσόμενος. Οὐδεμία σόφρων καὶ μεμετρο-
μένη Δημοκρατία ἔφερεν εἰς τὸν ὄλεθρον, ἐν ᾧ
τούναντιον πολλαὶ Μοναρχίαι κατεπόντισαν Ἔθνη
καὶ διέφθειραν Λαούς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ὀβρίου 1893.

Νικόλαος Δ. Λεβίδης

Ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή' ἔστι.

Ἰωάννης Εὐταξίας

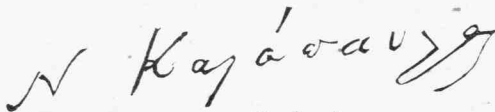
Ἡ ἔννομος ἐλευθερία ἠθικοποιεῖ καὶ ἐκπολι-
τίζει τοὺς Λαούς, ἐν δὲ τῇ ἐπικρατήσει αὐτῆς
καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ εὗρηται ἡ
ἀληθὴς τῶν Λαῶν εὐημερία, καὶ ἡ ἀπρόσκο-
πτος πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος.

29 Ὀβρίου 1893.

Ἰωάννης Α. Μεσσηγέας

Θαρσεῖν χοῦν . . . τάχ' αὔριον ἔσσειται ἄμεινον.
Νοεμβρίου 1 1893.

Νικόλαος Καράπουλος

Στράτευμα θεωρῶν ἑαυτὸ ἀήττητον οὐδέποτε
ἠττᾶται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰβρίου 1893.

Γεώργιος Κόστας

Ἡ θεωρία ὑψοῖ τὸν νοῦν, ἀλλ' ἡ πράξις τρέ-
φει αὐτόν : Αὕτη μὲν ἀποτελεῖ τὰ νεῦρα καὶ τὴν
ρῶμην πάσης κοινωνίας, ἐκείνη δὲ τὴν δόξαν.

Ἐν Ἀθήναις 7 Ἰβρίου 1893.

Ἀνδρέας Κορδέλλας

Ἄφοῦ ἐπλάσεν ὁ Θεὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐκ τῆς ἀρι-
στεραῦς αὐτῆς πλευραῦς ἐπλάσε καὶ τὴν Γαλλίαν,
ἐμφυσήσας δὲ τὴν αὐτὴν ψυχὴν, εἶπεν, «Ἔσο τῆς
Δύσεως Ἑλλάς, ὦ Γαλλία. Ὅταν ἐκείνη κατα-
πονηθῇ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν Ἐθνῶν, ὑπὲρ ὧν
ἠγωνίσθη καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ ἐφώτισε καὶ ἐξ-
νθρωπίσει, καὶ λειποθυμήσῃ, τότε λάβε σὺ τὴν
δαδα ἐκείνης καὶ τὴν σπάθην, καὶ ἔσο τῆς Ἑλ-
λάδος Ἑλλάς. Ἐμπνέου ὑπὸ ταύτης καὶ μελέτα
καὶ ἀγάπα καὶ ἀγωνίζου κατὰ τῶν κοινῶν ὑμῶν

ἐχθρῶν. Οὕτω ἔσει οἶαν σὲ πλάττω καὶ προορίζω εἰς τὸν κόσμῳ».

Τῆ 13 Νοεμβρίου 1893.

Ἀ. Γεννάδιος.

Ἀπανάσιος Γεννάδιος.

Μὴ πρόλεσχον μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Ἰβρίου 1893.

Ζεὺς. Φίσεως

Ξενοφῶν Φαρᾶς

Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος.

26 Νοεμβρίου 1893.

Νικ. Μπουζιδης

Νικόλαος Μπουζιδης

Ὅλοι μὲ τὴν πατρίδα ἰστὸ στόμα! Δι' αὐτὸ τὴν τρώγουσιν, ἀν δὲν ἔφαγαν ἀκόμη.

3 Δεκεμβρίου 1893 ἐν Ἀθήναις.

Ἰωάννης Καμπούρογλου

Ἰωάννης Καμπούρογλου

Οὐχὶ πολιτεύματος καινοῦ ἀλλὰ πολιτεύματος καὶ νοῦ ἔχομεν ἀνάγκην.

Ἀλέξανδρος Φιλιαδελφείδης

Ἀλέξανδρος Φιλιαδελφείδης

Καὶ εἰς μόνος πολλάκις διδῶσι ροπὴν τὴν
πρὸς τὰ ἄνω ἢ τὴν πρὸς τὰ κάτω εἰς τὴν πο-
ρείαν τῶν Ἐθνῶν, μάλιστα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου
αὐτῶν. Τύχα ἄρα θεῶν φέρει τοῦτον ἢ ἐκεῖνον,
ἢ βρωτῶν ἔργα ;

Ἐν Ἀθήναις 8 Δεκεμβρίου 1893.

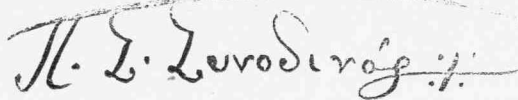
Γεώργιος Μελισσοτόγος

Μετὰ καταιγίδας τόσας εἰς τὸ ρεῦμα τῶν αἰῶνων
Δὲν ἀπώλεσαν τὸ σθένος καὶ τὴν δόξαν δύο μόνον·
Ὡς Φύλαι καὶ Κοινωνίαι, ἢ Γαλλία κ' ἢ Ἑλλάς·
Αὗται τῆς Γῆς πάσης, εἴτε Πρόνοιά τις ὑπερτάτη,
Ἐν πολιτισμῷ ἀγίῳ καὶ ὡς Ἔθνη καὶ ὡς Κράτη
Ἐκατονταετηρίδας νὰ κρατήσωσι π ο λ λ ἄ ς.

Πλὴν τὴν ἔριδα ἣν ἀφήσῃ ἢ Ἑλλάς ὀφείλει πλέον
Καὶ τῶν Γαλατῶν νὰ γίνῃ ἀνεξιθροσκός ὁ Λέων.
Ἄλλως θὰ συντριψῇ ταύτας ὁ Βαρβαρισμός παλαιῶν
Καὶ θὰ στέψῃ ἀνοσίου Δεσποτείας τὰς βουλὰς.

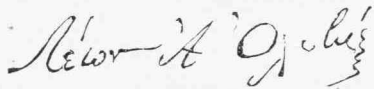
Τοῦ Βατικανοῦ τὰ σκότη καὶ τὰς ἔριδας ἀφήτε
Καὶ κατὰ τῶν Τουρκο-Κιμδρων Γάλλοι κ' Ἕλληνες χω-
Διὰ τὴν Ἐλευθερίαν ἐγεννήθητε.—Θαυρεῖτε! [ρεῖτε!
Καὶ σαλπίζατε τὸ ἦσμα τῆς ζωῆς εἰς τὰς Φυλὰς!

Ἀθῆναι 12 Δεκεμβρίου 1893.

Παναγιώτης Σινοθινός

Ἡ Ἑλληνὶς φωνὴ οὐκ ἔστι μόνον τῶν Ἑλλή-
νων κτῆμα, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκου-
μένῃ χαριέντων.

Λέων Α. Οικιδιέ